

מסורת הש"ס

6) צ"ל דלא גרע מוחרבה עבודה:י"ז, צ"ק, 3) צ"ק מ"ו, 4) כ"ה דרומית, 5) תהלים קכ"ה, 6) הושע, 1) 2) צ"ל מיהא מורע וטובה, 3) 4) צ"ל תשיבא נמי מ' י"ז, צ"ק, 5) צ"ק מ"ו, 6) צ"ל לפי שנגנבל קבועים מ' י"ז, צ"ק.

הגהות הב"ח

6) נב' אלתלף שחן פסוקים:

מוסף רש"י

אין מביאין. סולת למחא. לא מביא הובלים וכו'. מפני שמוטא שולן איה מן השומר (פסחים יא').

רבינו גרשום

אלא לר' יוחנן דאמר אם הביא פירות שבמקום ושבהוים לא קריש וזאת הבה לדברי 6) הכל קריש לדברי אלו:
הנאי וכו' לראובי אומר אין מביא כל עיקר וזאת הדין לחומרי שבהוים ונותרא שבעמקין:
סמכא ונותרא לאפלא תולדות וכו' והובחרים כמילא להביא מהן מולת:
אפלא תולדות. כמי דאפיך שריא ראש תולת האותיות כן אלו שנים ראש לכל המקומות להביא מהן סולת:
אמרו יוחני וממרא ראשי הכספנים למשה חבן אהא מכנים לעפרים. כלומר עפרים שהוא מקום תבואה הרבה בלא מכנים לה חבן. וזאת כולה מלאה חבן. כך לארץ מלאה כשפים:
אמר להו אמרי אנשי למחא וירקא שקול:
למריה שמוכרין שם וכן אבא וקרי ששם מתקבצים ואלא לקנות:
לא מביא הובלים. משה שצריכה ידו וכו' ולא מביא השלחים. משה שצריכה להשקות היידי:
ולא משה שיש בה אילנות כידא שחבורא כחושא:
הוא עושה לשדה שכביא במנה סולת בשנה ראשונה נרה ונעתיא כן וכעשה שנה וזרעה קודם לפסח ע' יום שכביא שם בחבמה שזרחתה ע"ה:
וכידא ברוק שלא הוא אילמלי שחן סמכותא הרבה לירושלים וזחן עומדות וכו' הריס בעמק כדכתיב ירושלים חסדי כביב לה:
לפי שחן עומדים בדרום:
מן שדות המורדות. שחן בדרום שחומה וזרחת חבן כן היום:
המנונות לכך להביא מהן מולת. וזרעה קודם לפסח ע' יום שכבר קריבה וזאת להנץ בקרן מורחית העמוד ליד ירושלם וכל היום נמצא חמה בדרום:
ס' יד ידו שכן ופירא אש יש בה אבק מדיבק בה:
קתני מורא ושניה חורש ושניה וזרעה תשעשע מיהא מתינ' דבשניה נמי נדה:
ולטעמין היכי תפשטו 6) מתני' ולא קתני שונה:

6) נראה דצ"ל והא סבא לר"ה

מביא אלתלף דקדש.

3) נראה דצ"ל היכי תפשט מתוך כרימא סא במתני' 6) קתני שונה.

כל קרבנות הצבור

אלף לרבי יוחנן. דלמר לא קדש והא הכא דלדברי הכל קדש 6) בחורבה עבודה וכל הני אש"פ שאין מובחרים 5) (דהא) לדברי הכל מביא וקורא: **תנאי היא**. דלכא מנא דלמר שבעצץ ושכספיה אינו מביא והוא הדין לתמרים שבהרים ושבעמקים ורבי יוחנן דלמר כי האי תנא: **א"ל יוחנא וממרא**. ראשי מכשפים של מלרים למשה רבינו כשהתחיל לעשות שהיה עושה אותם על ידי כשף: **סבן אהא**

מכנים לעפריים. עפריים שהוא מקום הרבה מנוטה אהא מביא לשם מנוטה למכור בתמיה כך ארך מלרים שהוא מלאה כשפים אהא צא לשם לעסוק בכשפים: **אמר לנס למחא ירקא וירקא שקול**. לעיר שגדל שם ירק הרבה הבה ירק שגך למכור לפי שמתקנצין שם הכל לקטת. הם אמרו לו דברי ללנות והוא הניח לנס בעניים: **מתינ' לא מכיס כולל**. משה הצריכה לנצל: **ולא מכיס סאלין**. משה שיש בו אילנות לפי שהאילנות עושים לו לא ואין המנוטה גדלה יפה: **כידא סא עופס**. גלה שמצוא ממנה סלת: **נרה שנה ראשונה**. ומעשה בורה: **וורעא** **קודם לפסח ע' יום**. שכבר יש כח לתמיה שזרחתה עליה: **כידא סא בודק**. שלא יחא אבק כסלת: **גב' כרויים**. של אותו מקום: **אלמלא שחן פסוקים לירושלים**. הרבה והן עומדות בין ההרים 6) דלמתיב (תהלים קסז) ירושלים הרים סביב לה: **היו מציאין מהן**. לפי שחן עומדות בדרום: **המורדות**. שנקדוים: **סבן החמה וזרחת**. כל היום: **המנונות**. מרושות הרבה לכך 6) **וורעא קודם לפסח שבעים יום**. שכבר מתחלת החמה לזרז בקרן מורחית לפניות 6) וכסויות מושך העמוד מיד לדרום וכל היום היא וזרחת לדרום: **סך ידו שחן ומכנים**. כסלת וכן בודקה יפה שאל יס צה אבק מדיבק בשמן: **קסני מיהא ושניה מורע ושונה**. וזרעה ותפשט מהא מתני' דשניה נמי נרה: **ולטעמין**. היכי תפשטו 6) כתיב וזאת לא קתני שונה

רש"י ברכ"י

אלף לר' יוחנן קשיא. [דלמרחן פירות ושבעמקים לא קדיש] בנדרים [דהא סביורא] להו להני [תנאי דקדיש בנדרים] הנהא [מגדלגל] בנג ומחורבה וכספיה: **תנאי היא**. דלכא מנא דלמר [מתינ' דר' יוחנן: **שכנג**. גג המערה שדה מעליא: **שכחורבה**. חורבה עבודה שדה מעליא מביא וקורא: **שבעצץ ושכספיה אינו מביא כל עיקר**. דרעסי נעוה דומיא דתמרס שבהרים דר' יוחנן: **יוחנא וממרא**. הם חקטומי מלרים אמרו למשה כשהיה עושה [המפוסתים] חבן אהא מכנים לעפריים משל הוא שהמביא חבן למכור לעפריים משוגע הוא שיש שם חבן הרבה במתינתן אף אהא עושה מכשפות [במתלרים] ואין מכשפים במלרים כמותיו: **למחא ירקא ירקא שקול**. לעיר שגדל צה הרבה ירק [תנאי] ירק לשם למכור שכל הלרץ לקטת נפנה לשם כולמר [ואלא] נמי שפיר עבדי [דלחלח] למחא: **מתינ' אין מציאין**. עומר [ושחין] הלוה: **לא מכיס הובלים**. משה [שצצורה] [שצצריה] לנצל שמה לא מדבלה כל לרכה ומלאו כל פירותיה כחושין. ל"א שהנצל מנחיש ומקנצל טעם הפירות: **ולא מכיס סאלין**. מתבואה שצין האילנות מפני שהאילנות יוקטס [חלח] הקרקע והמחרס את הארעיים: **נרה**. מורע ואינו זרע: **דשנייה מורעה פועמים: קודם לפסח שבעים יום**. מפרש בגמרא: **כידא בודק**. את הפולת אם מנופה כל לרכה אם לאו: **עלה צה**. כידו: **אבק**. קמח דק וגרוע הוא: **גב' ושניה וורעא כלא נרה**. שלא היה נרה בראש השנה נצב מן החורשה שחורש בשעת זריעה: **כרויים וכפר אחיס**. [שמות] מקומות הם: **אלמלי פסוקים לירושלים**. שחן בדרום כדכתיב 6) ירושלים הרים סביב לה ובהרים תמה מתקדמת ומשנית את הפירות כדכתיב ונמיה 6) וממגד מנוחות שמש היו מציאין מהן. ל"א אלמלי פסוקים לירושלים דלחן מעצירין על תנאות כדלמרחן צפרק ר' ישמעאל [נפיל סדן]: **המורדות**. שזמדות בדרומה של ארץ ישראל שהחמה כל ימות החורף רוב היום היא עומדת בדרום: **והמנונות**. כמו ירו לנס יר 6) שנחרש לשם עומר: **ומהם חמה שוקעת**. סמון לשקיעתה וזרחת עליהם דקדק"ל הולך [ואל] דרום וציוס תקופת טבת תמה וזרחת בקרן דרומית מורחית ושוקעת במערבית דרומית ומכאן ואילך עומת [מערב] [ומה] במזרח ומתרחקת מן הדרום ועמוד החמה זורח על הדרום וכל היום כולו נמשכת והולכת לדרום וממתקת את התבואה: **שפסא פסוקים למחא**. לנצורת החמה ביום כשנמשך לצד [לפון] צימות הקיץ החמה מתגברת והולכת ומש"ה לא ה' וזרעה בתחלת התקופה שאין החמה בנגוריה: **קנס זרע וטובלות**. ראש השעילות ששם [החטים] [הגרעינים] זרמיים: **קסני מיהא 6)**. משמע נרה אף בשניה היינו נמי מתני' ור"ה הכי קתני מתני' נרה ראשונה ושניה: **ולטעמין**. דפסעת למתניתין מיהא קא קשין אלהדי דהכא שוקה דמשמע שמי פועמים נרה בשניה

עושה מכשפות [במתלרים] ואין מכשפים במלרים כמותיו: **למחא ירקא ירקא שקול**. לעיר שגדל צה הרבה ירק [תנאי] ירק לשם למכור שכל הלרץ לקטת נפנה לשם כולמר [ואלא] נמי שפיר עבדי [דלחלח] למחא: **מתינ' אין מציאין**. עומר [ושחין] הלוה: **לא מכיס הובלים**. משה [שצצורה] [שצצריה] לנצל שמה לא מדבלה כל לרכה ומלאו כל פירותיה כחושין. ל"א שהנצל מנחיש ומקנצל טעם הפירות: **ולא מכיס סאלין**. מתבואה שצין האילנות מפני שהאילנות יוקטס [חלח] הקרקע והמחרס את הארעיים: **נרה**. מורע ואינו זרע: **דשנייה מורעה פועמים: קודם לפסח שבעים יום**. מפרש בגמרא: **כידא בודק**. את הפולת אם מנופה כל לרכה אם לאו: **עלה צה**. כידו: **אבק**. קמח דק וגרוע הוא: **גב' ושניה וורעא כלא נרה**. שלא היה נרה בראש השנה נצב מן החורשה שחורש בשעת זריעה: **כרויים וכפר אחיס**. [שמות] מקומות הם: **אלמלי פסוקים לירושלים**. שחן בדרום כדכתיב 6) ירושלים הרים סביב לה ובהרים תמה מתקדמת ומשנית את הפירות כדכתיב ונמיה 6) וממגד מנוחות שמש היו מציאין מהן. ל"א אלמלי פסוקים לירושלים דלחן מעצירין על תנאות כדלמרחן צפרק ר' ישמעאל [נפיל סדן]: **המורדות**. שזמדות בדרומה של ארץ ישראל שהחמה כל ימות החורף רוב היום היא עומדת בדרום: **והמנונות**. כמו ירו לנס יר 6) שנחרש לשם עומר: **ומהם חמה שוקעת**. סמון לשקיעתה וזרחת עליהם דקדק"ל הולך [ואל] דרום וציוס תקופת טבת תמה וזרחת בקרן דרומית מורחית ושוקעת במערבית דרומית ומכאן ואילך עומת [מערב] [ומה] במזרח ומתרחקת מן הדרום ועמוד החמה זורח על הדרום וכל היום כולו נמשכת והולכת לדרום וממתקת את התבואה: **שפסא פסוקים למחא**. לנצורת החמה ביום כשנמשך לצד [לפון] צימות הקיץ החמה מתגברת והולכת ומש"ה לא ה' וזרעה בתחלת התקופה שאין החמה בנגוריה: **קנס זרע וטובלות**. ראש השעילות ששם [החטים] [הגרעינים] זרמיים: **קסני מיהא 6)**. משמע נרה אף בשניה היינו נמי מתני' ור"ה הכי קתני מתני' נרה ראשונה ושניה: **ולטעמין**. דפסעת למתניתין מיהא קא קשין אלהדי דהכא שוקה דמשמע שמי פועמים נרה בשניה

אותו כדי שלא יתעמר ומיזה קנת נראה בחיטי כרויים לאו חיטי ממש אלא עיר אחת ששמה חיטי כרויים ומשום עומר דלא מישתמטי בשום דוכתא דליצעי במנחות מן הקרוב לירושלים: **בזדרבמות**. פי' בקונטרס בדרומה של ירושלים 7) ונראה לפיכך דמיייר במשופעות לצד דרום שאז חמה וזרחת בהן יותר ואין לחוש בנאחו רוח של ירושלים: **וזזרעיה** קודם ל**פסח שבעים** יום. תימה דצפרק המקבל (צ"מ קו: וס' ד"ה וקיימא) תניא ר' מאיר אומר חצי תשרי מרחשון וחצי כסליו זרע [כו'] ר' יהודה היה מונה מתשרי ר"ש היה מונה ממרחשון והשתא מנא מיקל כבולה תנאי ר"ש וכולי האי לא מיקל דלא משך זמן זרע עד שצט וי"ל דה"מ חטיין אבל שעורין משך זמן זרעם עד אשר כדמוכת הם דפרץ תנאי אר"ש בן לקיש דלמר זרעה ולא רשיהו בראש כל אדם דהיינו בלמנע הרקיע שנראה לכל אדם רצ פפא עד דלחו אריסי מדברא וקיימא כימה להדי רישייהו ופי' שם בקונטרס דהיינו לאחר תשעה שעות ביום קרוב לסוף העשירית דכימה שהיא בזנב הטלה כדלמרח' צפ' הרוזה (בכרס דף נח:) קיימא להדי רישייהו בראש כל אדם דהיינו בלמנע הרקיע שנראה לכל אדם כאליו על ראשו הוא והן יומי אדר 8) שגלגל קבועים בו 9) צ"צ מולות וסדרן טע"ח סא"צ מע"ק גד"ז ולעולם ששה עולין וששה יורדין צייסן לעולם בתחילת עמוד השחר טלה מתחיל לעלות ומאזינס לשקוע וצ' שעות המזל שוהה לעלות לאחר צ' שעות העולה גמר עלייתו והשוקע

פרק תשיעי מנחות

פה.

ועוד הביא רבינו שמואל מהא דתניא בתוספתא דשביעית הטומן את הלוף בשביעית ר"מ אומר טומנו צעץץ כדי שלא יאמח ואע"פ שאין ראיה לדבר וזכר לדבר (ירמיה זב) ונתתם ככלי חרס למען יעמדו ימים רבים ונראה לר"ת דבשל חרס מהניא נקיבה אבל בשל עץ אפי' נקוב לא מהני מידי

וספיה דגיטין (דף ז: וס' בשל חרס ונקובה ואין המים בלאן צה שהעפר דבק ונעשה רגבים וסותם את הנקב והא דלא משני הכא גבי ספינה כלאן נקובה כלאן בשאינה נקובה משום דהיינו שינויא דעצץ ורלה למנולא כספיה חידוש אחר ועוד דמה שיכול להעמיד כספיה של עץ מעמיד משום דסמס ספינה לאו דחרס וינחא השאט ככל הנהו חמש מדות ככלי חרס הוו כוליה בחרס דווקא דמדה של מוציא משקה וכונס משקה אשכחן גבי חרס כדמתן צפרק צא סימן (נדח מט.) כל כלי חרס שהוא מכנים מוציא ויש שהוא מוציא ואינו מכנים ואמר' בגמרא מכנים פסול למי חטאת ופסול משום גיטסטרל מוציא כשר למי חטאת ופסול משום גיטסטרל וכן מדות דמוציא זית ומוציא רמון מן כמסכת כליט גבי כלי חרס אבל של עץ שיעורו לעולם כרימונים כדמתן (פי"ז מ"ה) כל כלי כעלי גמים שיעורן כרימונים ומיזה לפי' זה נמי לא הוי דומיא דלינץ שינוי דנקיט צרישא ההוא דמציא וקורא ותחילה היה רגיל ר"ת לפרש דבשל עץ אפי' נקיבה לא צניי דמתלחלח מן הקרקע יותר משל חרס ונקיט השאט צרישא ההוא דמציא וקורא כמו בלינץ ולכולהו לשני דפרישית היה יכול לתרץ כלאן ספינה אספיה לא קשיא הא רבי יהודה הא רבנן אי נמי כלאן נגוששת כלאן בשאינה גוששת והסם צניינין דפרין מני חדל המציא גט כספיה כמציא צא"י ותניא ארץ כמציא כחוצה לארץ ומשני הא רבי יהודה והא רבנן הוה מצי לשנויי כלאן בשל עץ כלאן בשל חרס א"י כלאן

צנקובה כלאן בשאינה נקובה ושמה יש לחלק דהסם נהי דהיכא דאניה גוששת לרבי יהודה מדחשיבא חוזה לארץ לענין מעשר 10) ודחשיבא נמי חוזה לארץ לענין גט היינו משום דכיון דשם חוזה לארץ על המקום נרץ לומר צפי נכתב וצפני נחתם ואע"ג דשכיחי וגמריי כדי שלא תחלוק במדינת הים אבל כשהיא גוששת לרבי יהודה או למנא קמא אפילו בשאינה גוששת כיון דשם ארץ ישראל כמעשר לא יחשב כשציל כך כחוצה לארץ לענין גט: **תנאי היא**. תימה אכתי קשיא לר' יוחנן מנג וחרובה ואין לומר דגג וחרובה נמי לא דמיא למתניתין דהא כבולה שמעתינן משמע דמנג וחרובה נמי פריך מדקלמר קתני מיהא שכנג ושכחורבה כו' ועוד קלמר בשלמא לר"ש בן לקיש גג אגב לא קשיא משמע אבל לר' יוחנן קשיא: **אין מביאין בו'**. בכל המנחות קלמרנין אע"ג דזרעה קודם לפסח שבעים יום היינו משום עומר דהא קתני כידא בודק הגוצר מכנים ידו למוכה אי בעומר דווקא הוה ליה למימר שלוחי צ"ד לכך אמרינן בגמרא אף חיטי כרויים וכפר אחיס משמע חיטי ממש והיינו במנחות אף על גב דמקיים צה לפי שאין מציאין את העומר הכי קלמרנין כי היכי דעומר אין מציאין כך במנחות יש לחזר אחר הסמון לירושלים ותדע מדקמני ומעמר דש ובעומר לא שייכא דישה דהא חבן (לעיל דף סו.) בקנים ובקולחות חובטין

דאניה גוששת לרבי יהודה מדחשיבא חוזה לארץ לענין מעשר 10) ודחשיבא נמי חוזה לארץ לענין גט היינו משום דכיון דשם חוזה לארץ על המקום נרץ לומר צפי נכתב וצפני נחתם ואע"ג דשכיחי וגמריי כדי שלא תחלוק במדינת הים אבל כשהיא גוששת לרבי יהודה או למנא קמא אפילו בשאינה גוששת כיון דשם ארץ ישראל כמעשר לא יחשב כשציל כך כחוצה לארץ לענין גט: **תנאי היא**. תימה אכתי קשיא לר' יוחנן מנג וחרובה ואין לומר דגג וחרובה נמי לא דמיא למתניתין דהא כבולה שמעתינן משמע דמנג וחרובה נמי פריך מדקלמר קתני מיהא שכנג ושכחורבה כו' ועוד קלמר בשלמא לר"ש בן לקיש גג אגב לא קשיא משמע אבל לר' יוחנן קשיא: **אין מביאין בו'**. בכל המנחות קלמרנין אע"ג דזרעה קודם לפסח שבעים יום היינו משום עומר דהא קתני כידא בודק הגוצר מכנים ידו למוכה אי בעומר דווקא הוה ליה למימר שלוחי צ"ד לכך אמרינן בגמרא אף חיטי כרויים וכפר אחיס משמע חיטי ממש והיינו במנחות אף על גב דמקיים צה לפי שאין מציאין את העומר הכי קלמרנין כי היכי דעומר אין מציאין כך במנחות יש לחזר אחר הסמון לירושלים ותדע מדקמני ומעמר דש ובעומר לא שייכא דישה דהא חבן (לעיל דף סו.) בקנים ובקולחות חובטין

אותו כדי שלא יתעמר ומיזה קנת נראה בחיטי כרויים לאו חיטי ממש אלא עיר אחת ששמה חיטי כרויים ומשום עומר דלא מישתמטי בשום דוכתא דליצעי במנחות מן הקרוב לירושלים: **בזדרבמות**. פי' בקונטרס בדרומה של ירושלים 7) ונראה לפיכך דמיייר במשופעות לצד דרום שאז חמה וזרחת בהן יותר ואין לחוש בנאחו רוח של ירושלים: **וזזרעיה** קודם ל**פסח שבעים** יום. תימה דצפרק המקבל (צ"מ קו: וס' ד"ה וקיימא) תניא ר' מאיר אומר חצי תשרי מרחשון וחצי כסליו זרע [כו'] ר' יהודה היה מונה מתשרי ר"ש היה מונה ממרחשון והשתא מנא מיקל כבולה תנאי ר"ש וכולי האי לא מיקל דלא משך זמן זרע עד שצט וי"ל דה"מ חטיין אבל שעורין משך זמן זרעם עד אשר כדמוכת הם דפרץ תנאי אר"ש בן לקיש דלמר זרעה ולא רשיהו בראש כל אדם דהיינו בלמנע הרקיע שנראה לכל אדם רצ פפא עד דלחו אריסי מדברא וקיימא כימה להדי רישייהו ופי' שם בקונטרס דהיינו לאחר תשעה שעות ביום קרוב לסוף העשירית דכימה שהיא בזנב הטלה כדלמרח' צפ' הרוזה (בכרס דף נח:) קיימא להדי רישייהו בראש כל אדם דהיינו בלמנע הרקיע שנראה לכל אדם כאליו על ראשו הוא והן יומי אדר 8) שגלגל קבועים בו 9) צ"צ מולות וסדרן טע"ח סא"צ מע"ק גד"ז ולעולם ששה עולין וששה יורדין צייסן לעולם בתחילת עמוד השחר טלה מתחיל לעלות ומאזינס לשקוע וצ' שעות המזל שוהה לעלות לאחר צ' שעות העולה גמר עלייתו והשוקע

יא א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

יב ב מיי' פ"ו מהל' אסורי מנח' הל' יג:

יג ב מיי' שם פ"ו הלכה ד: יד ד מיי' שם פ"ו הלכה יא: בור ד מיי' שם הלכה יא:

יז א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

יח ב מיי' פ"ו מהל' אסורי מנח' הל' יג:

יט א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

כ א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

כא א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

כב א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

כג א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

כד א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

כה א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

כו א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

כז א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

כח א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

כט א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

ל א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לא א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לב א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לג א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לד א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לה א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לו א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לז א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לח א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לח א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לא א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לב א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לג א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לד א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לה א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לו א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לז א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לח א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לח א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לא א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לב א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לג א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לד א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לה א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לו א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לז א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לח א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לח א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לא א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לב א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לג א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לד א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לה א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לו א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לז א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לח א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לח א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לא א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לב א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לג א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לד א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לה א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לו א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לז א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לח א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לח א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לא א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לב א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לג א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לד א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לה א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לו א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לז א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לח א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לח א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'

לא א מיי' פ"ב מהל' בנדרים הלכט ט'